

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 117.

Vydána dne 29. prosince 1923.

Obsah: (241.—244.) 241. Nařízení, jimž se provádí zákon ze dne 25. ledna 1922, č. 38 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují ustanovení o soudních poplatcích. — **242.** Nařízení, kterým se přenáší výkon právní pomoci ve věcech civilních pro části města Prahy I, II, V a VI od okresního soudu pro Horní Nové Město v Praze na okresní soud pro Staré Město a Josefov v Praze. — **243.** Nařízení, kterým se prodlužuje plainost ustanovení o složení zemských odvolacích komisí pro válečné poškozenec. — **244.** Nařízení, kterým se upravují některé úřední tituly státních úředníků.

241.

Vládní nařízení ze dne 20. prosince 1923,

jimž se provádí zákon ze dne 25. ledna 1922, č. 38 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují ustanovení o soudních poplatcích.

Vláda republiky československé nařizuje podle článku 6. zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 38 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují ustanovení o soudních poplatcích, toto:

§ 1.

K § 1, odstavci prvnímu, písm. a), článku 3. zákona.

Návrhy soukromého žalobce podle § 1, odstavce prvního, písm. a), článku 3. zákona rozumějí se i návrhy soukromých žalobců podané podle § 23 uh. zák. čl. ze dne 4. prosince 1896, č. XXXIII., o trestním řádu, a § 7 uh. zák. čl. ze dne 20. září 1914, č. XLI., o ochraně cti, jakož i návrhy soukromých podpůrných žalobců podle § 41 zák. čl. XXXIII/1896 uh., pokud nejsou článkem 3. zákona vyloučeny z poplatnosti.

§ 2.

K § 1, odstavci druhému, článku 3. zákona.

Ohlásí-li se opravný prostředek ústně, buďtež kolkové známky z tohoto ohlášení, jichž se použije na protokolu, označeny jakožto poplatek z opravného prostředku.

§ 3.

K § 2 a k § 5, odstavci čtvrtému, článku 3. zákona.

(1) V trestním řízení zahájeném na základě soukromých žalob podle § 1 článku 3. zákona sdělí soud na konci líčení, hlavního a odvolacího líčení, jakož i ústního líčení o zmatečnité stížnosti přítomným stranám dobu jednání rozhodnou pro poplatek. Zjištění doby jednání nelze odporovati.

(2) V protokole o zmíněných líčeních buďtež uvedeny:

1. na počátku protokolu doba, kdy se líčení započalo,

2. na konci protokolu doba, kdy se líčení skončilo a jak dlouho podle toho trvalo.

(3) Při líčeních před sborovými soudy nebo porotními soudy nezapočítává se doba, které sborové soudy nebo porotci použili k poradě. Při líčeních vůbec nezapočítává se doba, po kterou bylo líčení z nějakého důvodu přerušeno.

(4) Ustanovení odstavců předchozích buď obdobně použito, projednává-li se soukromá a veřejná žaloba společně. V těchto případech určí soud dobu, které by bylo vyžadovalo líčení o soukromé žalobě samé. Podle této doby, která se vyznačí na konci protokolu, řídí se výše poplatku z jednacího protokolu. Proti výroku soudu nepřipouští se opravný prostředek (§ 5 článku 3. zákona).

§ 4.

K § 4, odstavci druhému, článku 3. zákona.

Bylo-li právo chudých uděleno jednomu obviněnému, nejsou ostatní obvinění povinni zapraviti přírážku, vypadající na něho podle § 4, odstavce druhého, článku 3. zákona. Povinnost soukromého žalobce zapraviti poplatků plnou výměrou není tím dotčena.

§ 5.

K § 4, odstavci třetímu, článku 3. zákona.

(1) Zruší-li nebo změní-li se trestní rozsudek, nezakládá to nároku na vrácení nebo snížení rozsudečného.

(2) Započte-li se poplatek zapravený z dřívějšího trestního rozsudku do poplatku z pozdějšího rozsudku podle § 4, odstavce třetího, článku 3. zákona, nevrátí se přeplatek vyplývající z toho, že poplatek z prvního rozsudku převyšuje poplatek z pozdějšího rozsudku.

§ 6.

K § 6 článku 3. zákona.

(1) Žádost za povolení práva chudých buď podána písemně neb ústně příslušnému trestnímu soudu. Nemá-li strana bydliště nebo nezdržuje-li se v obvodu tohoto soudu, může žádost prohlásiti ústně též u okresního soudu svého bydliště nebo pobytu; soud tento zašle protokol o tom sepsaný příslušnému trestnímu soudu. Jinak o povolení práva chudých, o zániku a dodatečném odnětí jeho, jakož i o právu chudých vůbec platí — pokud jde o poplatky — obdobně ustanovení §§ 112 až 123 uh. zák. čl. ze dne 8. ledna 1911, č. I., o civilním soudním řádu, §§ 75 až 79 uh. zák. čl. ze dne 15. prosince 1914, č. XLIII., o soudních poplatcích, nařízení býv. uh. ministra financí ze dne 18. prosince 1914, č. 140.800 P. M., jímž se uvádí v život a provádí zák. čl. XLIII/1914 uh. o soudních poplatcích, nařízení býv. uh. ministra spravedlnosti ze dne 18. prosince 1914, č. 72.600 J. M., o soudních opatřeních nutných ve věci práva chudých, a nařízení býv. uh. ministra vnitra, spravedlnosti a financí ze dne 15. prosince 1914, č. 72.500 J. M., o vydávání úředního vysvědčení, jež jest základem žádosti o udělení práva chudých podané v soudním řízení.

(2) V dotazníku pro dosažení vysvědčení o majetkových poměrech uchazeče o právo chudých buď v příslušném odstavci udáno, že se o vysvědčení žádá „v trestním řízení proti.....pro.....“.

(3) Ve vysvědčení, pokud jest v něm řeč o nákladech rozepře, nastoupí místo toho slova „soudní poplatky v trestním řízení proti.....pro.....“.

§ 7.

K článku 4. zákona.

Pro určení výše soudních poplatků přepočítává se cizí měna podle ustanovení §§ 1 a 3 nařízení vlády republiky Československé ze dne 24. února 1921, č. 80 Sb. z. a n., jímž stanoví se přepočítací kursy hodnot vyjádřených v cizozemské měně pro poplatky stupňové a pro poplatky, které dlužno zapravovati podle čís. nař. ze dne 15. září 1915, č. 280 ř. z., přímo bez úředního vyměření.

§ 8.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí a ministr spravedlnosti.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Novák v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Habrman v. r.	Šrámek v. r.
Tučný v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Kállay v. r.	Dr. Markovič v. r.

242.

Vládní nařízení
ze dne 20. prosince 1923,

kterým se přenáší výkon právní pomoci ve věcech civilních pro části města Prahy I, II, V a VI od okresního soudu pro Horní Nové Město v Praze na okresní soud pro Staré Město a Josefov v Praze.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 37, odst. 4., zákona ze dne 1. srpna 1895, č. 111 ř. z., o vykonávání soudnictví a příslušnosti řádných soudů ve věcech občanských (jurisdikční norma) ve znění císařského nařízení ze dne 1. června 1914, č. 118 ř. z., o změnách řízení ve věcech občanských (novela o úlevách soudům), takto: